

næste Pinse, og saa faar det aldrig Ende.“ I Forhøret hedder det saa, at vedkommende Arrestantinde, Boline, genkender Sølvtøjet og forklarer, at da hun den 22. Marts dette Aar besøgte Komparenten, vedkommende Grosserer paa Klampenborg, benyttede hun Lejligheden til at stjæle Sølvtøjet, som hun havde pantsat samme Dag hos Pantelaaner Knudsen i Borgergade 124 for 12 Kr., og deraf fik saa Arrestantinden Hansen Halvdelen, efter at have faaet meddelt, at Pengene hidrørte fra Pantsætning af Sølvtøj, som hun havde stjaalet hos Funcks. Arrestantinden Hansen erkender ved det ommeldte Tidspunkt at have af Arrestantinden Eriksen modtaget 6 Kr. efter af Arrestantinden Eriksen at være gjort bekendt med, at Pengene hidrørte fra Pantsætning af noget Sølvtøj. Nielsine har overhovedet ikke paa den Tid tjent i Kjøbenhavn. Hun var den 22. og 23. Marts fraværende fra Kjøbenhavn, og jeg ser mig i Stand til at dokumentere hendes Alibi. Her findes altsaa en bevislig og meget grov Fejltagelse i den Forhørsprotokol, som Justitsministeren forleden Dag stoledes saa fast paa. Jeg har i min Haand et Vidnesbyrd fra Direktøren for Bryggeriet Carlsminde i Nyborg, hos hvem den unge Pige har tjent. Det lyder saaledes: Af Bryggeriets Arbejdsbog fremgaar det, at Nielsine Frederikke Hansen har arbejdet paa Bryggeriet Carlsmindes Aftapningsanstalt hele Marts Maaned og de 4 første Dage af April 1902. Nyborg, den 22. Oktober 1902. Aktieselskabet Bryggeriet Carlsminde. E. Charles Larsen. Her foreligger altsaa en — jeg har flere — uomtvistelig Alibiattest. Af Bryggeriets Arbejdsbog fremgaar det, at Nielsine ikke har kunnet gøre sig skyldig i Meddelagtighed i Tyveriet paa Klampenborg den 22. Marts og heller ikke i Pantsætningen Dagen efter her i Kjøbenhavn. Forhørsprotokollen gaar ud fra, at hun paa dette Tidspunkt var i Kjøbenhavn. Hun erkender, at hun har været med til at aftale og erkender at have faaet Del i Laanesummen osv. Det er aabenbart fejl. Nu vil jeg gøre baade den højtærede Justitsminister og ærede Medlemmer opmærksomme paa, at den Dom, der er fældet i denne Sag, er bygget først og fremmest paa Tyveriet den 22. Marts og Hæleriet den 23. Dømmen begynder med, at Boline og Nielsine straffes begge to for dette Tyveri — men den 22. har Nielsine arbejdet i Nyborg paa Bryggeriet Carlsminde — og Nielsine straffes tillige for Hæleri. Det er den første Pas-

sus i Dommen. Dernæst fortsættes med et nyt Tyveri. Den 23. April bleve Arrestantinderne enige om, at Arrestanten Eriksen — altsaa Boline — skulde søge til fælles Fordel for begge at stjæle noget mere Sølvtøj hos Grosserer Funch, men paa dette Tidspunkt var altsaa Nielsine ganske sikkert ikke i Kjøbenhavn. Det fremgaar af de Oplysninger, jeg har fremskaffet i denne Sag, som jeg har beskæftiget mig med i flere Maaneder, og som jeg har et grundigt Kendskab til, idet jeg har undersøgt den fra alle Sider, at hun ikke kan være delagtig deri. Dømmens Ordlyd er altsaa gal, thi den siger, at de bleve enige om at stjæle mere Sølvtøj, men det fremgaar af det, jeg har oplyst, at Nielsine ikke kan have været med til at stjæle mere Sølvtøj den 22. Marts. Jeg gør altsaa opmærksom paa, at Boline først siger Sandheden: at hun alene har taget det, men retter det 3 Dage efter, at Forhørsdommeren uden videre gaar ind derpaa og lader Nielsine aflægge en Tilstaaelse, som det kan dokumenteres er falsk. Det viser, hvor lidt man kan bygge paa en saadan Forhørsprotokol.

For øvrigt ser man ved Gennemlæsningen af denne Forhørsprotokol, som den højtærede Justitsminister har været saa venlig at overlade mig, at den vrimler af alle de Fejl, vi have kunnet paapege ved Alma Bondesens Sag. Jeg vil ikke tale om Sproget, som er i den Grad udansk, at ingen Tjenestepige, neppe nok folksne Mennesker, ville være i Stand til at følge med, naar den oplæses. Jeg skal kun nævne een Ting: at der beskikkes Nielsine som Værge en Hr. Krarup, som hun ikke kender det mindste til, skønt hendes Onkel bor i Kjøbenhavn, og man let kunde henvende sig til ham. Og Hr. Krarup møder ikke en Gang selv, men i hans Sted møder en Overretssagfører Steinthal. Hun har ikke det mindste med denne Værge eller hans Repræsentant at gøre. Da Forhøret er endt, erklærer Overretssagfører Steinthal paa hendes Værges Vegne straks, at han akkviescerer ved Sagen, og saa hedder det i Slutningen af Forhøret, at baade Nielsine og Boline „erklære hver for sig, at de ikke have yderligere at anføre i Sagen, og udtale — for Nielsines Vedkommende under Tilslutning af Komparenten Steinthal — at de ønske Sagen paakendt umiddelbart af Retten uden Aktor og Defensor“. Disse unge Piger ønske Sagen paakendt umiddelbart af Retten uden Aktor og Defensor! De ane ikke, hvad Aktor og Defensor er!